

“De Wekker”, november 1958, 12^e jaargang, nummer 9.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

12e jaargang - november 1958 - nr. 9

De Wekker

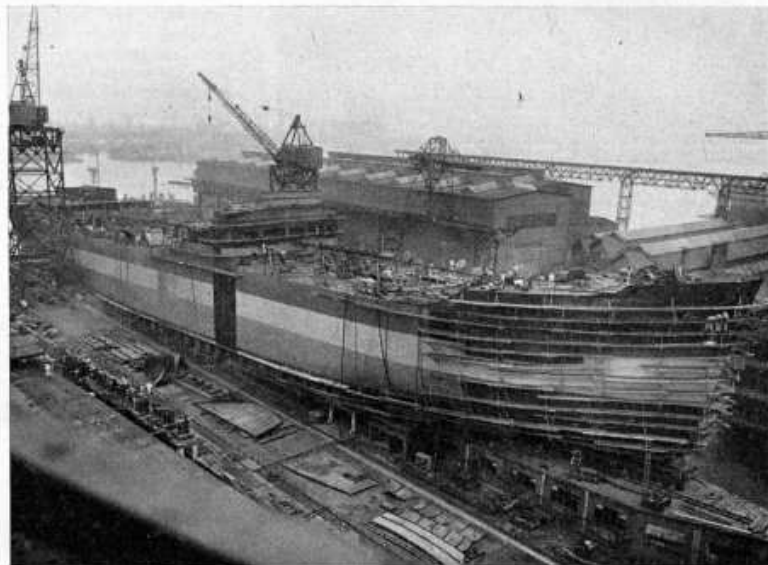
Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maatschappij N.V. en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” N.V.W.E.K.

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

de Arca

Toen de „Rotterdam” nog op de helling stond, was daarnaast op helling 6 een „klein” scheepje in aanbouw, althans zo leek het.

De Arca is nog altijd een tankscheepje van 18.000 ton draagvermogen en de twee vlak voor de oorlog gebouwde schepen Papendrecht en Pendrecht vonden wij toen, met bijna 16.000 ton draagvermogen, al hele knapen. Zo ook hier weer de betrekkelijkheid aller dingen.

De Arca ligt nu veilig in zijn element, want 22 dezer liep het schip te water. In ons volgende nummer hopen we daar nog iets van mede te delen.

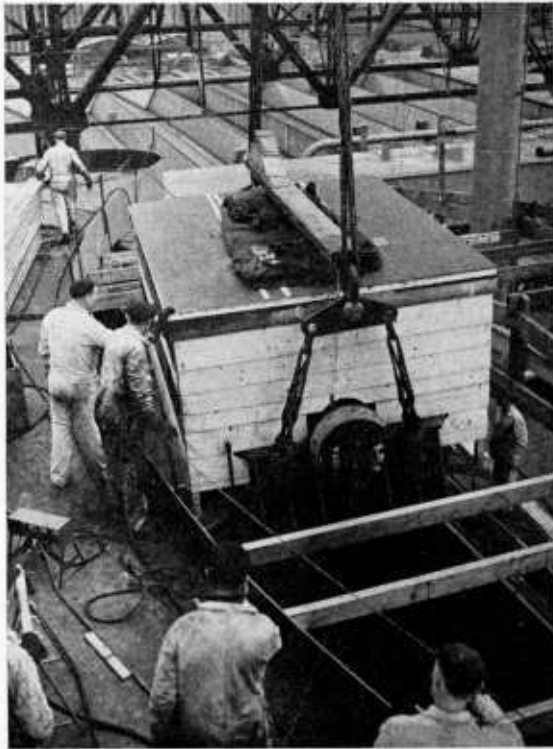
De Arca is het eerste turbine-tankschip dat gebouwd wordt volgens een gestroomlijnd profiel, nu door de reders, de Koninklijke Shell Groep, in hun laatste bouwprogramma, toegepast. Weliswaar zijn er hier te

lande, n.l. door P. Smit Jr., reeds de Abida en de Acila volgens dit nieuwe profiel gebouwd, doch dit zijn motor-tankschepen.

We zullen dus, zodra het schip gereed is, een tankschip van de „Shell” in een van het gebruikelijke type afwijkend profiel zien verschijnen, hetgeen in het vroege voorjaar van 1959 moet geschieden.

Nu we het toch over tankschepen hebben en wel over de grootte ervan, merken we op dat de R.D.M. nog grotere schepen van dit soort bouwt en gaat bouwen.

Zo werd op helling 7 (waarop de Rotterdam stond) op 7 oktober j.l. de kiel gelegd voor een tankschip van 32.000 ton draagvermogen en, na de tewaterlating van dit schip zal op dezelfde helling de kiel worden gelegd van nummer één van 3 door ons te bouwen 47.000 tons tankschepen.

Sinds we op 13 september j.l. de tewaterlating hebben kunnen zien en het schip in de Heyschaven langs kraanbaan 13 gemeerd ligt, is er weer heel wat aan boord gebeurd.

Uitwendig is daar niet zo heel veel van te zien, doch inwendig wordt er hard gewerkt, vooral nu er steeds meer timmerlieden voor de betimmeringen van hutten en salons aan boord komen.

Ook schilders, vloerenleggers, electriciëns, enfin, noemt U maar op welke vaklieden aan boord werken, het zijn er velen die nog handen vol werk hebben.

In de hoofdmachinekamer worden nu de hoofdstoomturbines opgesteld, die er met behulp van een drijvende bok zijn ingezet. Op bijgaande foto's zien we de bakboord-lagedruk-turbine aan boord brengen. Veel ruimte om dit vrachtje naar beneden te laten zakken was er niet, doch zoals reeds geruime tijd geleden op tekening was uitgetekend, was er juist ruimte genoeg.

In de werkplaatsen wordt nu gewerkt aan de rest van de aluminium bovenbouw, de mast en de rookafvoeren. Het is de eerste keer dat door ons zo'n grote hoeveelheid aluminium aan boord van een schip verwerkt wordt, n.l. 250 ton. De bewerking van dit lichte metaal eist bijzondere zorg, vooral daar waar het verbonden wordt aan stalen onderdelen. Met het oog op de galvanische werking die er ontstaat wanneer er zee-water tussen aluminium en staal zou kunnen komen, waardoor een vertering van dit lichtmetaal optreedt, moeten al deze aanrakingspunten zeer zorgvuldig door speciale middelen tegen vertering beschermd worden.

Zoals we zien is er nog heel wat aan boord te doen en zal er met man en macht gewerkt moeten worden om het schip tijdig, in de zomer van het volgende jaar, te kunnen opleveren.

DE ROTTERDAM

HOW DO YOU DO, MR. BUTT ?

Eén onzer collega's ontving van onze van ouds bekende Jan But, thans gepensioneerd en in Schotland wonende, een brief, waaruit wij hebben gelezen dat hij het nog steeds goed maakt.

Wel is hij het er niet mede eens dat zijn naam in de krant verengelt is en daarin geschreven werd met twee t's. U zult zeggen, is onze Jan dan ook al in het Engelse nieuws? Ja, leest U maar. Als U in de gelegenheid zou zijn de Gourock Times van 19 sept. j.l. te lezen, dan zou U daarin een verslag vinden over een grote „Flower Show" die in Gourock gehouden werd. Aangezien onze Jan nog steeds zijn vertier vindt in een bloemisterij aldaar, heeft hij zeker gedacht: „Kom, laat ik ook eens wat van mijn eigen produkten naar die tentoonstelling zenden." Hij deed dit en hij had succes, zoals U in die Schotse krant kunt lezen.

Op die show in Gourock waren verschillende afdelingen, zo b.v. één voor amateurs, die weer gesplitst was in onderafdelingen, zoals voor bloemenkweken en tuinbouw. Laat hij daar nu met 6 prijzen uit de bus komen! En wel een 1e prijs voor zijn „potatoes", drie 2e prijzen en twee 3e prijzen voor zijn bloemen.

Hieruit blijkt wel dat Jan zijn hobby van tuinieren er niet bij laat zitten. We herinneren ons nog wel dat hij altijd in zijn tuintje aan de Heyplaatstraat en aan de Courzandseweg bezig was, zodra hij maar gelegenheid daartoe had.

Het komt ons voor dat Jan, ondanks zijn 68 jaren en het leed dat ook hem niet gespaard bleef, een gelukkig en tevreden mens is.

Wij wensen hem nog vele jaren zo, temidden van zijn familie en in goede gezondheid.

Dag Jan!

Wist U dat in Groot-Brittannië heel veel aan tuinieren gedaan wordt, vooral in het zuidelijke deel, rond de grote steden? Grote Londense zakenlieden zijn er dikwijls erg trots op met een bijzonder mooi zelfgekweekt tuinbouwprodukt, b.v. een bloem of een vrucht voor den dag te kunnen komen.

EERSTE CULTURELE AVOND

Op donderdag 16 okt. j.l. werd, als eerste avond in de serie, het programma verzorgd door de toneelclub W.E.K. In z'n welkomstwoord deelde de voorzitter, de heer Dinkelaar, mede dat alle kaarten voor deze serie-avonden waren uitverkocht en zelfs vele leden teleurgesteld moesten worden. Dit was de eerste uitvoering van de toneelclub onder leiding van haar nieuwe regisseur, de heer W. Schaap. Het toneelstuk „De gevaarlijke boch" was van de bekende schrijver John B. Priestly en zoals vele van zijn stukken, vereiste ook dit een toelichting. Daarom werden de bezoekers alsnog gelegenheid gegeven de toelichting te lezen. Dit was wel noodzakelijk, want Priestly begint dit stuk met een radiohoorspel, dat eindigt met zelfmoord. Dit gedeelte was te kort om lang vast te houden, terwijl dit aanleiding wordt tot een gesprek dat zich gaat ontwikkelen waaruit tenslotte zal blijken, dat rond de vermeende zelfmoord van Rober Caplan's broer Martin, vele omstandigheden aanleiding geven te vermoeden, dat er een moord heeft plaats gehad. De spanning stijgt. Rober Caplan blijft doorzetten en dan blijkt dat van het gezellige clubje, dat zij met hun vrienden vormen, er geen enkele „zonder zonden" is. Priestly eindigt dit stuk met bij het begin weer te beginnen en nu... verloopt het gesprek naar aanleiding van het radiohoorspel normaal en wordt „de gevaarlijke bocht" niet genomen.

Het stuk boeide door het goede spel en de vlotte tekst. Jammer, dat Rober Caplan (v. Kal) er vooral in het tweede bedrijf geheel uit was. Gebrek aan tekst-kennis is zijn zwakke zijde en deze rol liet geen fantasie-gesprek toe. Hierdoor leed het geheel hinderlijk.

Wij maakten voor 't eerst kennis met Cely van Eyk als Betty Whitehouse; geen gemakkelijke rol, maar toch wist zij dit onevenwichtige vrouwtje gestalte te geven. De overige rollen werden alle goed vertolkt. De nieuwe regisseur, de heer Schaap, had geen gemakkelijk stuk gekozen, maar het werd verdienstelijk opgevoerd.

TWEDE CULTURELE AVOND

Donderdag 13 nov. was de 2e avond der culturele serie in Ons Huis. In z'n welkomstwoord deelde de voorzitter mede dat het programma van deze avond eigenlijk op verzoek was. Een vaste bezoeker had het bestuur verzocht het Haags Matrozenkoor te laten optreden en hij hoopte dat allen een genoeglijke avond zouden hebben. Het programma had voor de pauze een wat stemmig karakter, terwijl nadien de vrolijke noot de boventoon voerde.

Allereerst trad Willem van der Loos voor het voetlicht. Zijn eerste voordracht was de episode uit Peer Gynt van Ibsen, waarin Ase's dood wordt beschreven. Met een korte inleiding over de fantasierijke Peer Gynt-figuur liet hij zijn voordracht aanvangen in de berghut van Ase. Op voortreffelijke wijze liet hij ons meeleven met het aangrijpende toneel van de sterf-scène, waarbij Peer met z'n moeder zover op reis gaat met z'n fantasie, dat zij de eeuwigheid is ingegaan zonder dat hij het merkte. Daarna droeg hij nog voor „Mirjam", een droeve geschiedenis van jodenvervolging in de voorbije oorlogsjaren.

Toen trad het Matrozenkoor aan. Een 40-tal jonge knapen van 10-14 jaar, onder leiding van dirigent Kees Stolwijk. De zuivere jongensstemmen vormden een gaaf geheel, ongeknutseld en zuiver natuurlijk. Eerst een 4-tal Latijnse liederen, een oud Frans volksliedje en een 3-tal Nederlandse liederen.

In de pauze heeft Uw Opmerker een bezoek achter het toneel gebracht en het deed hem goed dat de keurige matroosjes toch gewone, echte jongens waren, die stoeiden en lachten. Van hun voorzitter vernam hij dat deze knapen, 2 jaren ernstig in het „vak" muziek en zang worden opgeleid, alvorens zij in de „concert-klasse" worden opgenomen en dit geschiedt alleen met de besten onder hen. Het Haags Matrozenkoor is een gewone kinder-zangvereniging, die haar leden krijgt uit de gehele stad. Naast dirigent Stolwijk, die de concert-klasse leidt, worden de A- en B-klasse geleid door 2 erkende zangleraessen. Alle jongens, die aan de concert-klasse medewerken, gaan 's zomers 17 dagen met vacantie.

Na de pauze bracht het koor o.a. ook een 2-tal negro-spirituals en tot slot een speciale bewerking van „Jantje zag eens pruimen hangen"... Elk nummer werd met hartelijk applaus beloond en toen wij een extra num-

mertje verwachtten, zongen zij plechtig: Wij groeten U. Graag had ik ze hard „dääg” horen roepen, maar... zij bogen nog plechtiger dan hun leider.

Willem van der Loos bracht 4 komische nummers. Eerst „Het Draaiorgel” van Jan Feith. Het gesprek van de drie oude, gewonde orgelmanneltjes in het ziekenhuis werd uitstekend voorgedragen. De visjes van Bobsico in het Vlaams was gezocht komisch en de pastoor, die op wat ruwe wijze een echtscheiding oploste, was boertig, maar goed. Fijnere humor gaf „de 100-jarige” van Godfried Bomans. De heer v. d. Loos „tekende” zijn figuren met ware voordrachtskunst. Opmerker

MUSEUMBEZOEK AAN HUIS

Veertig keer kunst in de kamer

Ook in het komende jaar kan het museum weer veertig maal bij U thuis komen, als U inschrijft op de radiocursus Openbaar Kunstbezit. Werken van Ruysdael en Picasso, Cézanne en Terborgh, Kees van Dongen, Breughel, Holbein en Mondriaan, dus van oude en moderne meesters, komen dan in de fraaist denkbare kleurenreproducties in Uw bezit; reproducties van schilderijen, tekeningen, grafiek, beeldhouwwerk, enz., benevens de door deskundigen gegeven toelichtingen, die eerst via de radio te horen zijn en waarvan U later de gedrukte tekst ontvangt.

Openbaar Kunstbezit, een initiatief van de Larense beeldhouwer Joh. G. Wertheim, wil het Nederlandse kunstbezit nader tot de Nederlanders brengen. De Stichting slaagt in haar taak, dank zij de medewerking van alle radio-omroepverenigingen, die ook voor het komende jaar weer zendtijd ter beschikking stelden. De gehele opzet bleek in te slaan: In 1957, het eerste jaar, waren er reeds 78.000 cursisten; in het tweede jaar, 1958, waren er zelfs nog 20.000 meer, dus 98.000! Wel een bewijs, hoezeer men het initiatief heeft weten te waarderen! Openbaar Kunstbezit zoekt nog steeds naar nieuwe wegen. De museums thuis bij de radioluisteraars? Goed, maar dan ook de radioluisteraars thuis in de museums. Dus slaagde men erin, vrijwel alle Nederlandse museums te winnen voor het plan en alle cursisten een doorlopend gratis toegangsbewijs te verstrekken! In 1958 kregen de cursisten voor het eerst zulk een waardevolle kaart, toegang verschaffend tot 52 Nederlandse museums; in 1959 zullen ze er opnieuw een krijgen. Het museumbezoek, dat in 1957 reeds gestegen was, als gevolg van het werk van Openbaar Kunstbezit, zal daardoor stellig blijven stijgen. Belangrijker dan de cijfers van deze toeneming is het feit, dat schoonheid, die in onze museums ligt opgetast, ontsloten werd voor een nieuw publiek.

Vele cursisten hebben in brieven aan de Stichting uiting gegeven aan hun waardering voor het werk, aan hun blijdschap dat hun nu de ogen zijn opengegaan voor de schoonheid van de kunst, ook voor die der moderne meesters, voor hun ingenomenheid met de prachtige verzameling kleurenreproducties, waarover ze de beschikking hebben gekregen en aan hun dankbaarheid voor de museumkaart.

Stellig zullen ook velen van onze lezers voor de cursus 1959 willen inschrijven. Dat kan op eenvoudige wijze gebeuren: Men stortte f 9,75 op postgirorekening 1685 van Openbaar Kunstbezit te Amsterdam, met vermelding: Voor cursus 1959. Voor die f 9,75 kan men dan in 1959 in tien maandelijkse zendingen de veertig kleurenreproducties verwachten, de veertig toelichtende teksten en de fraaie linnen band met ringsysteem, die het geheel tot een waardevol boekwerk maakt, een verzameling om telkens opnieuw in te bladeren en van te genieten.

Natuurlijk is het voor de stichting van heel veel belang, dat zij tijdig weet, hoe groot het aantal cursisten in 1959 zal zijn; de druk van de kleurenreproducties geschiedt met uiterste zorg en vergt dus veel tijd. Daarom schrijve men liefst nu meteen in!

De radiocursus begint op maandag 19 januari a.s.

CONTACTMIDDAG IN ODEON MET DE GEPENSIONEERDEN

Reeds vroeg vulde de grote zaal van Odeon zich met oud-R.D.M.-ers en N.W.-ers en toen de heer Dinkelaar het podium betrad waren ruim 750 feestgangers aanwezig. Want een feest is het geworden, zowel voor hen die het organiseerden, als voor de bejaarden. Bij het binnentreden ontvingen de heren een paar sigaren en de dames een reep chocolade. Ons eigen orkest Melody en Rhythm zorgde voor een gezellig muziekje vóór de aanvang en tijdens de pauzen. De twee nieuwe accordeons, die M. en R. van het bestuur heeft gekregen, hebben het geheel een betere klank gegeven. De vocaliste, die vorig jaar voor 't eerst optrad, was er nu ook beter „in”. Met groot genoegen constateerde de voorzitter dat de ouden er steeds „jonger” gaan uitzien. Hun vrijheid en de betere sociale verzorging zullen hieraan niet vreemd zijn.

Het aantal gepensioneerden groeit snel, waardoor de intimiteit van deze samenkomsten dreigt verloren te gaan. Het bestuur overweegt de contactmiddag in tweeën te gaan splitsen, waardoor het geheel aan gezelligheid zal winnen.

Na het openingswoord trad de conferencier van het gezelschap, Jan Blaaser, voor het voetlicht. Vlot en geestig wist hij al spoedig de lachspieren in beweging te krijgen. The Willantys, 2 charmante accordeonisten, brachten er de stemming goed in. Jacktini met z'n assistente konden met razendsnelle trucks ons aller verbazing wekken.

Toen volgde de eerste pauze. Hoe goed het programma ook was op deze middag, de pauze was zeker zo gezellig. Vrienden van het werk ontmoetten elkaar hier. Vele vlugge dames voorzagen een ieder van een heerlijk gebakje met thee, hetgeen zich goed liet smaken. Met enige drang moesten ze weer naar hun plaatsen „gedreven” worden.

Jan Blaaser opende met een liedje vol moppen. De lachspieren waren toen recht los, maar wie nog niet gelachen had, deed dit zeker bij het optreden van Fransky, de vermaarde muzikale clown. Wie moest niet lachen toen hij het Gilmwormpje aankondigde. Onder die kostelijke clownerie toonde hij zich ook muzikaal. Het tweede optreden van Jacktini groeide uit tot een groot succes toen hij de zaal liet proeven van z'n dranken, die hij schonk uit een fles met „helder” water. Hij bracht uit de zaal nog een „slachtoffer” mee met wie hij samen een „stevige” borrel dronk en hem daarna een volledig spel kaarten uit de zak goochelde. Toen hij eenmaal in de zaal terug was bleek alles hem ontrold te zijn.

Moe van het lachen gingen we toen koffie drinken. Ook deze lange pauze bleek voor velen te kort. Wat was het gezellig! Toen het derde en laatste gedeelte van dit programma aanving stond de heer Dinkelaar achter de microfoon en nodigde Kees Berkelaar uit bij hem te komen. Eerst heden had het bestuur vernomen, dat het voor Kees een bijzondere dag was: Hij was 55 jaar getrouwd. Helaas kon door ziekte z'n vrouw er niet bij zijn. Met hartelijke woorden werd hij gelukkigwensd. De gebruikelijke taart werd ditmaal vervangen door een doos gebakjes. „Lang zullen zij leven” werd hem toegezongen. Direct daarop aansluitend speelden de Willantys een prachtige potpourri, doch de meeste liederen waren te „modern” om te kunnen meezingen. Jan Blaaser had veel succes met de „blind”-teken-wedstrijd. Toen liet Fransky met z'n hoeden ons nog een kwartiertje gieren van de lach.

Tot slot presenteerde Jan Blaaser alle artiesten ten afscheid; we hebben ze hartelijk toegejuicht. De muzikale leiding was bij Joop Schröder in goede handen.

Namens alle aanwezigen trad de heer J. J. Korenhof naar voren: „Hartelijk dank voor deze prachtige middag aan de Directie, aan het bestuur van W.E.K. en aan de dames die ons bedienden met zoveel heerlijkheden”.

Hij roemde de belangstelling die de R.D.M. toont voor

de bejaarden en sprak de hoop uit dat vooral deze samenkomsten niet het slachtoffer zouden worden van de bestedingsbeperking. Hij verzocht vooral aan Directie, Commissarissen en aandeelhouders te willen mededelen dat deze middag door allen hoog gewaardeerd wordt.

Opmerker

Afscheid van J. Kroos

Op 7 november verzamelde het magazijnpersoneel zich om van hun oudste collega afscheid te nemen. De heer Seip voerde het eerst het woord. „Eindelijk is voor jou, Jan, de dag gekomen afscheid te nemen: 12 jaren heb jij je beste krachten aan de N.W. gegeven. Ondanks je zeer hoge leeftijd was je nog fit en altijd bereid je handen uit de mouwen te steken. Je was soms té vlug; helaas kostte je dit nog een paar tenen. Dit afscheid moest door ziekte een paar weken worden uitgesteld, maar gelukkig ben je thans weer geheel hersteld. Dank zij de goede sociale regelingen van thans kunnen de verdere levensjaren vrijwel onbezorgd worden doorgebracht. Graag willen wij als vrienden je nog een blijvend aandenken geven. Op je laatste verjaardag kreeg je een gemakkelijke stoel en daarom meenden wij met een klein bijzettafeltje je gemak nog te verhogen." Hierop werd nog een mooie tafel-aansteker en een keurige asbak gezet. „Als je dit gebruikt, Jan, denk dan aan je vrienden van het magazijn, die je nog vele gezonde jaren met je vrouw toewensen."

Collega Knipscheer, die in z'n werk veel met Jan te maken had, bedankte voor de wijze waarop hij dat steeds had gedaan en wees hem erop dat nu heus de tijd gekomen was om te gaan rusten.

Daarna overhandigde collega Wöhler namens het afscheidsfonds van de R.D.M. en N.W. de bekende enveloppe met de wens dat Jan nog vele jaren met zijn vrouw van een goede gezondheid zou genieten.

Hierna sprak Jan woorden van dank, hoewel hij reeds 3 maal eerder het woord had willen nemen. Met een gevoel van dankbaarheid verliet hij de N.W. Hij was er trots op dat hij in die jaren vele vrienden heeft kunnen maken.

Opmerker

Afscheid van J. van den Bosch

Op 31 okt. 1958 was het voor J. v. d. Bosch de aangebroken dag. Dat hij voorgoed zijn werk neerleggen mag. In het Kernlokaal, dat feestelijk was versierd, werd met de bankwerkers dit afscheid gevierd.

Door collega Teunissen werd de familie, chef en bazen, welkom geheten. Terwijl door Winsveen, mevr. v. d. Bosch met bloemen niet werd vergeten.

Collega Monden bood twee stoelen aan, verborgen achter een vlag. De verrassing was oud-collega Schenk en echtgenote, in die stoelen gezeten, kwamen voor de dag.

Vervolgens kwam over rolletjes nog een cadeau. Een miniatuur condensor, v. d. Bosch vond het zó! Onze chef, de heer Rothman, kwam aan het woord, Zolets hadden we nog niet gehoord.

Het is bij hem niet bij een afscheid gebleven. Want hij zou v. d. Bosch een laatste opdracht geven.

Nadat v. d. Bosch op orders de condensor open had gemaakt, moest hij kijken naar kapotte pijpen en of er vuil in was geraakt. v. d. Bosch bekeek het kalm, maakte zich geen zorgen. In die condensor zat „aards" slijk, f 400,- van het afscheidsfonds, verborgen.

Collega Monden wist het één en ander uit v. d. Bosch zijn leven te vertellen.

En wist ook een levensloop op rijm op te stellen. Hierna kwam collega Krapels naar voren.

Die een fijn, gevoelig afscheidswoord deed horen. Door de zoon van v. d. Bosch werd een dankwoord ten beste gegeven.

En spontaan werd toen gezongen: „Lang zal hij leven".

Koos v. d. Bosch, we zeggen geen „misschien", We hopen je „zeker" nog lang in het genot van je pensioen te zien.

A.M.

Mededelingen bestemd voor ons december-nummer moeten uiterlijk 8 december in ons bezit zijn.

Houdt U hier rekening mee?

Redactie

Afscheid van A. Osterholt

Op 31 oktober nam de voorman der Koperslagerij afscheid van de N.W. Bij de inleiding zei de heer De Vries dat een voorman nu eenmaal bloot staat aan kritiek; maar bij het scheiden leert men z'n vrienden kennen.

Baas Parrin sprak hem het eerst toe. „Janus, ik ken jou reeds vanaf mijn jeugd. Ik heb van jou heel veel geleerd; jij was een goed voorbeeld in je vak. Toen wij samen „boven" zaten vroeg men mij wel eens: Wie is nu de „baas"? Jij hebt mij altijd trouw bijgestaan, hartelijk dank hiervoor". Zijn handdruk ging vergezeld van een kistje sigaren.

Hierna sprak Gij's v. d. Horst. „Reeds 45 jaren geleden kenden we elkaar, Janus, onze kennismaking begon op het voetbalveld. Ik kan nog vele herinneringen uit die tijd ophalen. Je was een goed kameraad; van daar ook de grote belangstelling bij dit afscheid. Je hebt een pracht karakter, een goede mentaliteit en je bent een goed leider en een lichtend voorbeeld voor de jeugd."

G. Schuitemaker sprak ook enkele hartelijke woorden ten afscheid en overhandigde daarbij de gebruikelijke enveloppe.

De Vries sprak namens het personeel van de koper-slagerij als volgt: „Jij was goede vrienden met iedereen. Natuurlijk had je ook fouten, maar je was een fijn kameraad." Hierna overhandigde hij een couvert, voor welks inhoud Osterholt een lichtkroon kon kopen.

Wij allen hopen dat U nog vele jaren met Uw gezin van een welverdiende rust zal genieten.

Opmerker

Afscheid van magazijnmeester De Klerk

Op 30 oktober werd op de N.W. afscheid genomen van magazijnmeester De Klerk. De heer Seip bracht de vele jaren, die hij met hem mocht samenwerken, in herinnering. Velen hebt U zien komen en gaan; slechts drie oudgedienden zijn er nu nog over. Heel veel heb ik van U geleerd. Hij betuigde zijn dank voor het in hem geschonken vertrouwen. U was een goed chef voor ons. Als we een standje kregen hadden we dit verdiend. Altijd hebt U onze belangen behartigd en U wist steeds de goede verhouding van mens tegen-

over mens te treffen. In die ruim 30 jaren hebt U ontelbare reçu's getekend. Thans (juist kwam afdeling Expeditie een pakje bezorgen) verzoek ik U dit allerlaatste reçu te willen tekenen. De inhoud van dit pakje („onbekend" stond op het adres) werd door de heer De Klerk zelf gecontroleerd. Twee prachtige postzegel-

albums met een catalogus bleek de inhoud te zijn. De heer Seip wenste dat hij nog vele jaren postzegels in deze albums zou plakken.

De heer De Klerk dankte het gehele magazijnpersoneel voor de prettige samenwerking, en ook dankte hij de afdeling Expeditie, waaraan zo dikwijls hulp moest worden gevraagd. Hij was zeer verrast door het cadeau; postzegels verzamelen is zijn hobby. Nu had hij een prettig tijdverdrijf.

Op 1 november nam hij afscheid van de Directie en het leidinggevend personeel. De heer De Jong richtte het eerst het woord tot de heer De Klerk, die was vergezeld van zijn zoon. Helaas kon mevrouw De Klerk dit afscheid niet bijwonen. „In het grote aantal jaren, dat U hier hebt gewerkt, hebt U zowel voorspoed als tegenspoed meegemaakt. Hartelijk dank voor hetgeen U voor onze Maatschappij gedaan heeft. De laatste tijd had U nogal eens moeilijkheden met Uw gezondheid en Uw besluit nu te stoppen komt mij als een wijs besluit voor. De vrijheid, die U nu gaat genieten zal naar wij hopen Uw gezondheid ten goede komen. Wij wilden U als blijvend aandenken een schemerlampje geven, doch de keus hiervan laten wij graag aan U en Uw vrouw over”. Hem werd toen een klein schemerlampje overhandigd, waarvan de staande pijp gevuld was met zilveren guldens. „Wij spreken de hoop uit dat U nog vele jaren in goede gezondheid met Uw vrouw van Uw pensioen zult mogen genieten.”

Daarna sprak de heer Klinck, chef afdeling Loonadministratie: „Wij weten dat het U moeilijk viel in de rij van gepensioneerden te stappen. Ik kom veel met hen in aanraking, maar ik kan U verzekeren dat er geen van hen terug zou willen. Wij zullen U node missen; U was altijd bereid iedereen te helpen. Met genoegen overhandig ik U de enveloppe van het afscheidsfonds der R.D.M. en N.W. Wij hopen dat U nog vele jaren zal genieten van Uw welverdiende rust.”

Baas Borsboom sprak namens het leidinggevend personeel: „Altijd stond U voor ons klaar. Dank hiervoor. Graag volgden wij Uw heerlijke sigarengneur. Wij meenden U dan ook een genoegen te kunnen doen met sigaren; geniet ervan.

De heer De Klerk sprak zijn dank uit aan de Directie en chefs voor het genoten vertrouwen en de getroffen regelingen. Altijd had hij gemakkelijk gedacht over zijn afscheid. Nu hij er echter voor stond viel hem het afscheid van de N.W. toch zwaar. De aangeboden cadeaux zouden hem een dierbare herinnering blijven. Opmerker

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

HOOFDSTAD OPERETTE in voortzetting van de voor-
malige **FRITZ HIRSCH OPERETTE**

brengt op 19 en 23 december

„ZWEI HERZEN IM DREIERTAKT”

operette in drie bedrijven

muziek Robert Stolz

met de komieken Fritz Steiner en Otto Aurich, en de bekende ster Lizzi Schöffmann. Voorts: Claire Clairy, Rose Parrish, Jan Handerson, Herman Valsner, e.v.a. Aanvang 8 uur. Toegangsprijs f 1,25 per persoon.

Nadere bijzonderheden zijn vermeld op de formulieren die de leden hebben ontvangen voor het aanvragen van toegangsbewijzen.

Hieronder vermelden wij nog eens de avonden en de tijd waarop onze clubs door een ieder bezocht kunnen worden, dus ook door niet-clubleden.

Toneelgroep Maandag 8 uur
Feestgebouw Courzand
Klaverjasclub N.W. Maandag 8 uur
Clublokaal Beatrix, Schiedam

Zwem- en Poloclub Maandag
half zeven tot kwart over zeven
voor kinderen
kwart over zeven tot acht uur
voor ouderen
Oostelijk Zwembad
Dinsdag 8 uur
Feestgebouw Courzand
Bijartclub Woensdag 8 uur
Café Pierot, Nieuwe Binnenweg 298
Fotoclub Donderdag 8 uur
Openbare School, Vestastraat 15
Klaverjasclub R.D.M. Donderdag 8 uur
Cantine Voetbalterrein
Bridgeclub Dinsdag 8 uur
Bridgecentrum, Martiniersweg 26
Schildersclub Zaterdag 12 uur
Leslokaal R.D.M.
Turnclub Zaterdag half één
Gymnastieklokaal Letostraat
Modelbouwclub Zaterdag 12 uur
Werkplaats Leerschool
Wandelsportclub Secr. de heer G. A. Smit,
Langenhorst 14 b, Rotterdam
Hengelsaarsclub Secr. de heer J. Christen,
Lekstraat 60 b, Schiedam
Reisclub Secr. de heer J. v. d. Steen,
Sirrahstraat 13, Rotterdam.

BIJENKOMST VAN GEPENSIONEERDEN

Mevrouw Sas, Grote Visserijstraat 4, is op 8 november in Odeon in het bezit gekomen van een bruine hoed, die niet haar eigendom is. Wil de dame die per abuis een verkeerde bruine hoed heeft medegenomen zich met genoemde dame in verbinding stellen?

REIZEN

Op onze jaarvergadering is besloten in 1959 een 7-daagse reis te maken naar Luxemburg. We verblijven dan in een hotel in Echternach en maken van daar uit diverse tochten naar Frankrijk en de omgeving van Echternach. De prijs voor deze reis zal f 125,— bedragen, waarbij niet is inbegrepen de fooi aan chauffeur en de verzekering. Degenen, die aan deze reis willen deelnemen, moeten zich vóór 15 december opgeven, daar wij er niet voor kunnen instaan dat, na genoemde datum, er in Luxemburg nog hotelruimte is. Geeft U dus voor die datum op om teurstelling te voorkomen. Bestuur Reisclub

Zeven dagen naar Luxemburg en Duitsland

(slot)

Het schijnt dat de tijd, zoals bij alles wat prettig is, sneller gaat dan normaal. Dat hebben we ook ervaren tijdens onze reis en vooral de laatste dagen „vlogen” voorbij.

Donderdag 3 juli vertrokken we om half negen en reden voor het laatst door het Zwarte Woud. Tijdens de koffiepauze in Freudenstatt zagen we daar het moderne marktplein met het bijzonder fraaie stadhuis.

De verdere tocht naar Wildbad was onvergetelijk. Door de grote hoogte waarop we reden, waanden we ons in speelgoedstad en vooral op Klösterle was dit gezicht fantastisch. Onder het zingen van „Ik heb mijn hart in Heidelberg verloren” reden we deze stad binnen en hielden daar een korte tijd rust. Deze wijnstad bezit zeer fraaie woonwijken, vooral de verschillende kleurencombinaties daarin zijn opvallend.

Over Bingen kwamen we ca. 7 uur in Lorich aan, de plaats waar we ons laatste nachtverblijf hadden. In Hotel Hutte Mülle maakten we er een gezellige avond van. Om 11 uur was alles weer in rust.

Vrijdag 4 juli. Na het ontbijt namen we afscheid van het hotelpersoneel en startte Frans om half negen de wagen. We reden naar Coblenz, maar voordat we daar arriveerden was er nog een kleine „schermutseling”. Frans stelde n.l. voor om aan de andere zijde van de

Rijn te gaan rijden, daar zouden we een nog mooier uitzicht hebben. Om daar te komen moest de wagen per pontje worden overgezet en omdat dit pontje niet zo groot was, waren de dames hierop tegen. We gingen dus niet op de pont!

In Coblenz maakten we de marken op door het kopen van enkele souvenirs en het drinken van koffie. We kwamen spoedig via Andernach en Düren aan de grens bij Roermond en konden al gauw doorrijden naar 's-Hertogenbosch, waar we ons de echte „Hollandse pot“ lieten smaken.

Na het diner dankte de reisleader, secretaris J. v. d. Steen, de chauffeur voor zijn voortreffelijk rijden en gezellige conversatie en bood hem als waardering het bekende geschenk aan. Frans, die beter kan rijden dan een speech houden, was zeer ingenomen met deze blijken van waardering en was bijzonder erkentelijk voor de manier, waarop hij in het gezelschap was opgenomen. Niet als werker, maar als gast die er dus bijhoort. Ook de heer Seip sprak vele woorden van waardering en dankte allen voor de prettige en gezellige reis.

Na dit officiële afscheid verlieten we Brabant en arriveerden we zeer voldaan in onze woonplaatsen.

We zeggen het bestuur van onze Reisclub hartelijk dank voor deze prachtige en zeer geslaagde reis.

Een reis-opmerker

RECTIFICATIE OKTOBER-NUMMER

In ons artikeltje „Gelukkige kinderen“, waarin werd vermeld dat uitvoering is gegeven aan de wens van de heer Tijssen om „zijn“ bedrag van het Afscheidsfonds te verdelen over vier kinderen, geboren na zijn afscheid van de R.D.M., hebben wij de namen der eerstgeborenen wel op volgorde van datum, doch niet volgens bijgaande foto vermeld.

Op onderstaande foto ziet U van links naar rechts opnieuw de gelukkige vaders van: Petrus Johannes Wijtvlit, Johan Nicolaas Adam Schuring, Ronald Vonk en Johannes van der Perk.

FOToclub

Op donderdag 27 oktober werd de lang verbeide fototentoonstelling van de vier samenwerkende fotocclubs „Schieland“, „De Hoop“, „Pernis“ en „W.E.K.“ geopend. Het was in alle opzichten een succes. Keurig verzorgd door de Fotoclub De Hoop was het een genoegen om de foto's, die op zachtboardplaten waren bevestigd, te bekijken.

Nadat de tentoonstelling door de heer De Zeeuw, voorzitter van de personeelsvereniging De Hoop, was geopend, was het woord aan de heer A. Algra, Bonds-

consul, die de prijswinnaars bekend maakte. Elke met een prijs of eervolle vermelding bekroonde foto werd door de heer Algra toegelicht. In totaal werden negen eervolle vermeldingen en zes prijzen uitgereikt. Fotoclub W.E.K. behaalde twee prijzen bij de „beginners“, n.l. de eerste prijs voor de heer J. de Regt en de derde prijs voor de heer P. Kraayeveld. Onze gelukwensen!

Nadat namens de personeelsvereniging W.E.K. de heer J. Ketting, tweede voorzitter, zijn grote waardering over deze mooie tentoonstelling had uitgesproken en allen veel succes had toegewenst, werd de avond gesloten door de heer H. de Groot, voorzitter van de Fotoclub „Pernis“.

Zondag 2 november was de tentoonstelling geopend van 2 tot 5 uur. De talrijke bezoekers hebben zich best gemuseerd. J. B.

DIA'S TEWATERLATING ROTTERDAM

Wie beschikt over kleinbeeld kleurendia's van de tewaterlating van de Rotterdam vanaf het ogenblik dat het schip in beweging kwam totdat het in het water lag?

Mocht iemand in het bezit daarvan zijn, dan zal de redactie van De Wekker het op prijs stellen te horen wie dit is. Red

Vol verwachting klopt haar hart

Op 1 november 1958 werden gepensioneerd de heren:

J. H. van den BOSCH, bankwerker, geboren 19 oktober 1893 en wonende Eben Haëzerstraat 140 c te Rotterdam, die van 12 mei 1919 af werkzaam was bij de R.D.M.

G. DE BRUIN,

doksjouwer, geboren 1 november 1891 en wonende Mathenesserdijk 201 b te Rotterdam, die van 14 april 1947 af werkzaam was bij de R.D.M.

F. VAN DIJK,

electr. kraandrijver, geboren 24 mei 1893 en wonende Spechtstraat 18 te Rotterdam, die van 2 juni 1936 af werkzaam was bij de R.D.M.

G. DE KLERK,

magazijnmeester, geboren 19 mei 1889 en wonende Catharina Beersmansstraat 18 b te Rotterdam, die van 8 juni 1925 af, met een onderbreking, werkzaam was bij de N.W.

A. H. OSTERHOLT,

voorman-koperslager, geboren 16 september 1893 en

wonende Pendrechtstraat 19 a te Rotterdam, die van 19 mei 1919 af werkzaam was bij de N.W.

A. J. VAN VLIET,

brander, geboren 4 oktober 1893 en wonende Millinxstraat 116 b te Rotterdam, die van 17 november 1915 af werkzaam was bij de R.D.M.

Op 8 november 1958 ging de heer

J. KROOS,

magazijnknecht, geboren 10 april 1881 en wonende H. Roland Holststraat 47 te Vlaardingen, met pensioen. Hij was van 2 juli 1945 af werkzaam bij de N.W.

Aantal door mij behaalde punten:

Vullen met blokletters:

Naam

Adres

Plaats

**Maak zelf
Uw Kruiswoord-puzzle !**

en win één van de geldprijzen.

**In totaal
ruim f 5000,- uitgelooft.**

1. Wat U moet doen.

Vul de open vakjes in met één der hieronder vermelde woorden. HELP en GEEF moeten op hun plaats blijven staan. Een woord mag slechts éénmaal worden ingevuld.

Het gaat erom een zo hoog mogelijk aantal punten te behalen met nevenstaande puntenwaardering:

- abel azen daas eems gade gezet grill kant krap lans loken naar odeur rail room smak teen
- adad baat dame eens gala gezin guts keel kras last loon nader oran rare rots soda tolk
- adder bedak dazen elan gard glas halo kees krat laven lotus navel otto rasp ruben solo toss
- adel beer doel eren gave gloed iers kers kreek leed luxe nice oven rede saar soort trap
- ader bevel dolk even gebed goal ikat kets kroes leep maan nier pook rekel saldo sterk trek
- aken biel dons ezel geel goed immer klaar krap leer maat node raad rest silo storm tres
- aker blad drop fonds gein gort kaak klas kurk lenen made nooit raaf reven sire styx trix
- alzo bode edel gaal geld graad kaal koek laan leren minus noord raap roer slap taps tros
- amen cham eden gaar gevel gras kaas kraam lager lier moor noot raar roet slop tarra zeel
- atap daar eend gaas gewin gries kade krab laks loer naald ober raden rood slot taxi zeven

2. Prijzen:

Groep I: Onder de verschillende inzenders met (volgens de jury) het hoogste aantal punten, die f 1,- extra postzegels hebben geplakt, wordt een bedrag verdeeld van f 3.250,-. Bijvoorbeeld: bij 10 hoogste inzenders ontvangt ieder f 325,-, bij 20 inzenders ieder f 162,50, enz.

Groep II: Onder de verschillende inzenders met (volgens de jury) het hoogste aantal punten, die f 0,50 extra postzegels hebben geplakt, wordt een bedrag verdeeld van f 1.750,-. Bijvoorbeeld: bij 10 hoogste inzenders ontvangt ieder f 175,-, bij 20 inzenders ontvangt ieder f 87,50, enz.

3. Voorwaarden:

- ★ Oplossing op een briefkaart plakken of over tekenen.
- ★ Totaal aantal punten daarbij vermelden.
- ★ Op de adreszijde, naast het gewone posttarief (8 cent) f 1,- extra postzegels plakken wanneer U in **Groep I** wenst mee te doen en f 0,50 extra postzegels plakken wanneer U in

a = 1; e = 2; i = 3; b, c, d en f = 4; g, h, j en k = 5; l, m, n, o en p = 6; r, s, t, u en v = 7; w, x, y en z = 8 punten.

Als totaal aantal punten geldt de waarde van de letters in de 56 vakjes, dus ook van HELP en GEEF. **Bijvoorbeeld:** rasp = 7 + 1 + 7 + 6 of 21 punten, maar rood = 7 + 6 + 6 + 4 of 23 punten.

Gekozen moet worden uit de volgende woorden:

- abel azen daas eems gade gezet grill kant krap lans loken naar odeur rail room smak teen
- adad baat dame eens gala gezin guts keel kras last loon nader oran rare rots soda tolk
- adder bedak dazen elan gard glas halo kees krat laven lotus navel otto rasp ruben solo toss
- adel beer doel eren gave gloed iers kers kreek leed luxe nice oven rede saar soort trap
- ader bevel dolk even gebed goal ikat kets kroes leep maan nier pook rekel saldo sterk trek
- aken biel dons ezel geel goed immer klaar krap leer maat node raad rest silo storm tres
- aker blad drop fonds gein gort kaak klas kurk lenen made nooit raaf reven sire styx trix
- alzo bode edel gaal geld graad kaal koek laan leren minus noord raap roer slap taps tros
- amen cham eden gaar gevel gras kaas kraam lager lier moor noot raar roet slop tarra zeel
- atap daar eend gaas gewin gries kade krab laks loer naald ober raden rood slot taxi zeven

Groep II wenst mee te doen.

Inzenders in Groep II, die een lijst met uitslagen wensen, moeten f 0,15 extra aan postzegels plakken. Deelnemers in het buitenland: „Internationale antwoordcoupons” inzenden a.u.b.

- ★ Uw naam en adres duidelijk schrijven (met blokletters).
- ★ Adresseren aan: „**HET RODE KRUIS**”, PRINSES-SEGRACHT 27, 's-GRAVENHAGE.
- ★ Inzendingen moeten uiterlijk 15 januari 1959 vóór 12 uur binnen zijn.

4. Een onafhankelijke jury wijst de prijswinnaars aan. Voor precies gelijke oplossingen, die kennelijk afkomstig zijn van éénzelfde bron, zal slechts één prijs mogen worden gegeven. Aangenomen wordt dan dat zij afkomstig zijn van éénzelfde inzender. Correspondentie over de beslissingen van de jury kan niet worden gevoerd; wie meedoet onderwerpt zich hieraan. De namen van de winnaars worden opgegeven aan de bladen waarin de puzzel is geplaatst, aan de inzenders in GROEP I en aan de inzenders in GROEP II die 15 cent extra postzegels hebben geplakt.

De prijswinnaars krijgen persoonlijk bericht. (Beschermd door de Auteurswet van 1912).